

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Regula Sancti Patris Benedicti

Benedikt <Montecassino, Abt, Heiliger>

Moguntiae, 1604

LXI. De Monachis Peregrinis qualiter suscipiantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64533)

concessus est. Clericorum autem, si quis eodem desiderio Monasterio sociari voluerit, loco mediocri collocetur. Et ipse tamē si promittit de obseruatione Regulæ, vel propria stabilitate.

1. (SI QVIS DE ORDINE SACERDOTVM.) In sacerdotibus, & Clericis Congregationem nostram ingredientibus obseruamus ordinem professionis.

2. Verum Presbyteros propter Sacerdotij reuerentiam, super alios Nouitios collocamus. Idem quoque potest facere Prælati de aliis, si sibi videbitur aliqua rationali causa: quibus tamen propter hoc non intendimus præiudicare, quoad tempus Professionis.

3. Inhibemus etiam, plerumque præfatis Sacerdotibus celebrationem Missarum ad tempus, ut ex hoc eorum humilitas comprobetur, & ut eam etiam melius addiscant: & tunc ipsi communicent cum clericis.

De Monachis peregrinis, qualiter suscipiantur.

CAP. LXI.

SI quis Monachus peregrinus de longinquis Prouinciis superuenierit, si pro Hospite voluerit habitare in Monasterio, & contentus fuerit consuetudine loci, quam inuenierit, & non fortè superfluitate sua perturbet Monasterium, sed simpliciter contentus esse quod inuenierit: suscipiatur quanto tempore cupit. Si qua tamen rationabiliter & cum ho-

militat

militate charitatis reprehendit aut ostendit,
 tractet Abbas prudenter, ne forté eum pro-
 pter hoc ipsum Dominus direxerit. Si vero
 postea voluerit stabilitatem suam firmare, nō
 renuatur talis voluntas: & maximè quia tem-
 pore hospitalitatis potuit eius vita dignosci.
 Quod si superfluous, aut vitiosus inuenus fue-
 rit tempore hospitalitatis, non solum non
 debet sociari corpori Monasterij, verum etiam
 dicatur ei honestè vt discedat: hæc eius mi-
 seria etiam alij vitientur. Quod si non fuerit
 talis, qui mereatur proiici, non solum si petierit
 suscipiatur Congregationi sociandus: ve-
 rum etiam suadeatur, vt stet, vt eius exemplo
 alij erudiantur: Et quia in omni loco vni Do-
 mino seruitur, & vni Regi militatur. Quem
 etiam, si talem esse perspexerit Abbas, liceat
 eum in Superiore aliquantulum constituere
 loco. Non solum autem Monachum, sed etiam
 de supradictis gradibus, Sacerdotum, vel
 Clericorū stabilire potest Abbas in maiori
 quam ingrediuntur loco, si eorum talem pro-
 spexerit esse vitam. Caueat autem Ab-
 bas, ne aliquando de alio noto Monasterio
 Monachum ad habitandum suscipiat, sine
 consensu Abbatis eius, aut literis commenda-
 titiis, quia scriptum est: quod tibi non vis fie-
 ri alteri ne feceris.

20. q. 4.
 Monachū
 c. 18. q. 2.
 Abbatis.
 Matt. 7.
 Iob. 4.

I. CONGREGATIONI SOCIANDVS)
 Pater noster in Regula videtur concedere Monachos
 alterius Monasterij suscipi posse, si tamen lite-
 ras commēdatitias habuerint. Verum cū temporibus

K 2

nostris

nostris multa succreuerunt Religiones, variique sunt eorum mores, & ex his plerique leuitate potius quam sanctitatis zelo, propria deserentes loca ad nostraque accedentes, difficillime iam assumptos valeant deponere mores, ita vt sua varietate, vel murmurationibus, seu detractationibus eorum que videntur, vel instabilitate sua, sapissimè Gregem conturbent. Et cum longa experientia didicerimus, raro tales ad profectum dictis causis peruenisse.

2. Propterea, vt eorum stabilitati, & nostra Congregationis paci vtiliter consulamus, Ordinamus primo, quod nullus de ordine Mendicantium suscipiatur ad Monachatum in Congregatione nostra. Quia ex constitutione Martini Papæ V. recipientes essent ipso facto excommunicati, & ipse receptus cogere tur redire ad suum ordinem: quorum postremum iubet quoque Pius V.

3. Ordinamus etiam quod Professi in Congregatione nostra, si alibi firmauerint stabilitatem suam, & redire voluerint recipiantur: sed omnino obseruatis, qua in Capitulo vigesimo nono statuta sunt.

4. Item de aliis ordinibus, in quibus aliquod Monasterium fuerit in obseruantia, non recipiantur vniendi corpori Congregationis, prout in Bulla Pii V. sed moneantur vt perseuerent ea vocatione que vocati sunt: nisi esset persona adeo notabilis & tante maturitatis, quod dubitari non posset, quin nisi zelo sanctioris vite velit mutare statum, & in superius dispensatio particularis obtenta fuisset.

5. Si vero nullum Monasterium fuerit in obseruantia in suo ordine, aut constiterit eum nunquam fuisse in obseruantia Regulari, talis suscipi possit predictis obseruatis: quia in his cessant causa pre-

dicta.

dicta. In supradictis tamen prohibitionibus, exceptis de Mendicantibus, dispensationem Generali Capitulo reseruamus.

De Sacerdotibus Monasterij.

C A P. LXII.

SI quis Abbas sibi Presbyterum, vel Diaconem ordinare petierit, de suis eligat, qui dignus sit Sacerdotio fangi. Ordinatus autē caueat elationem aut superbiam. Nec quicquam præsumat, nisi quod ei ab Abbate præcipitur: Sciens se multo magis disciplina Regulari subditum. Nec occasione Sacerdotii obliuiscatur Regulæ obedientiam, & disciplinam: sed magis, ac magis in Domino proficiat. Locum verò illum semper attendat, quo ingressus est Monasterium, præter officium altaris, & si fortè electio Congregationis, & voluntas Abbatis pro vitæ merito eum promouere voluerit: Qui tamen regulam à Decanis, vel Præpositis constitutam sibi seruādā sciat: quod si aliter præsumpserit, non vt Sacerdos, sed vt rebellis iudicetur, Et sæpe admonitus, si non correxerit, etiam Episcopus adhibeatur in testimoniū. Quod si nec sic emendauerit, clarescentibus culpis, proiciatur de Monasterio: si tamen talis fuerit eius contumacia, vt subdi aut obedire Regulæ nolit.

I. (ELIGAT ABBAS.) Cum consilio, & consensu maioris partis Seniorum suorum, compu-